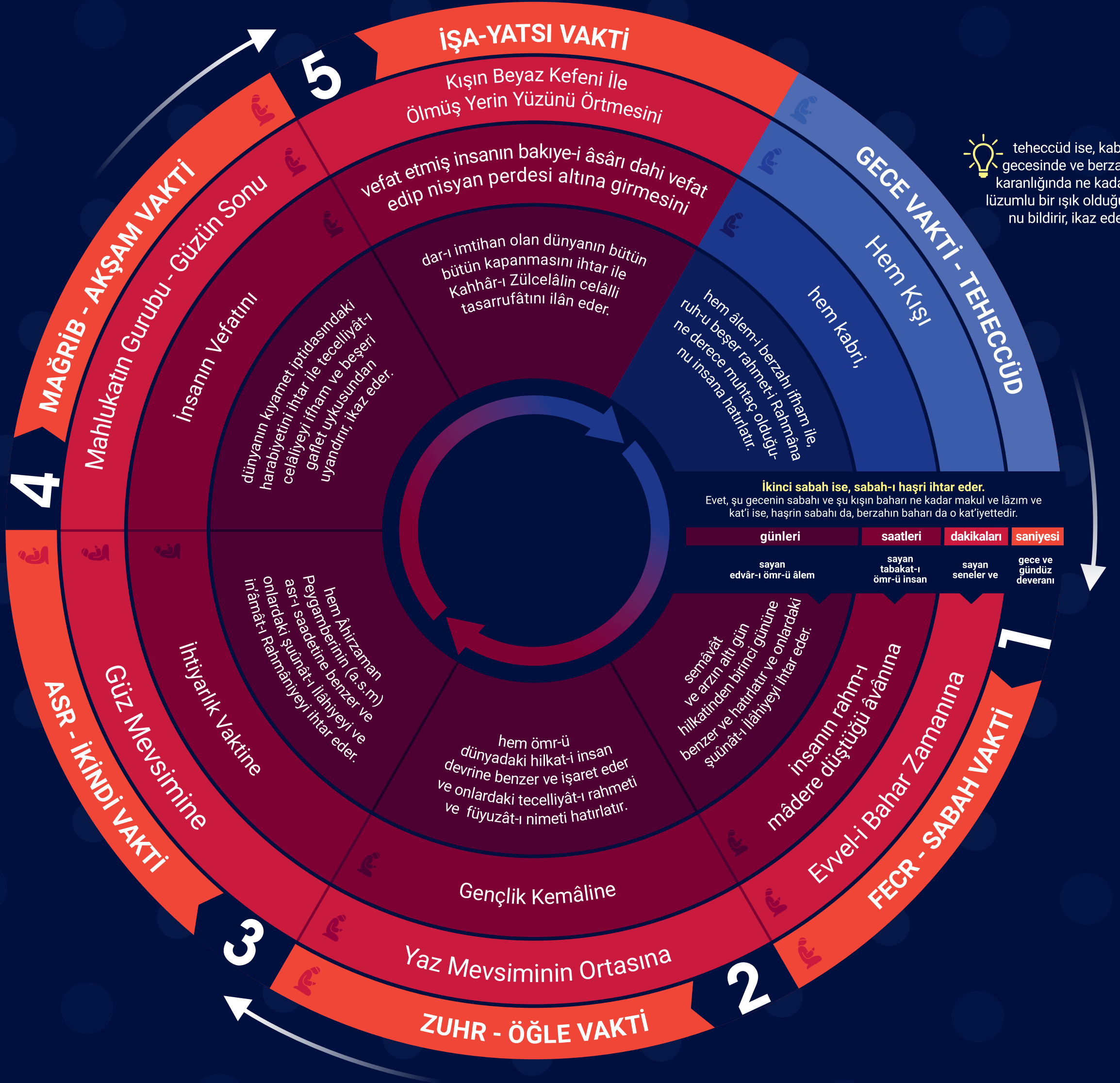

SAAT-İ KÜBRÂ

Evet, herbir namazın vakti, mühim bir inkılâp başı olduğu gibi, azîm bir tasarruf-u İlâhînin âyinesi ve o tasarruf içinde ihsânât-ı külliye-i İlâhiyenin birer mâkesi olduğundan, Kadîr-i Zülcelâle o vakitlerde daha ziyade tesbih ve tazîm ve hadsiz nimetlerinin iki vakit ortasında toplanmış yekûnuna karşı şükür ve hamd demek olan namaza emredilmiştir.

Nasıl ki haftalık bir saatin saniye ve dakika ve saat ve günlerini sayan milleri birbirine bakarlar, birbirinin misalidirler ve birbirinin hükmünü alırlar. Öyle de, Cenâb-ı Hakkın bir saat-i kübrâsı olan şu âlem-i dünyanın

saniyesi	dakikaları	saatleri	günleri
hükmünde olan gece ve gündüz deveranı	sayan seneler ve	sayan tabakat-ı ömr-ü insan	sayan edvâr-ı ömr-ü âlem birbirine bakarlar

teheccüd ise, kabir gecesinde ve berzah karanlığında ne kadar lüzumlu bir ışık olduğunu bildirir, ikaz eder.

Demek, bu beş vaktin herbiri bir mühim inkılâp başında olduğu ve büyük inkılâpları ihtar ettiği gibi, kudret-i Samedâniyenin tasarrufât-ı azîme-i yevmiyesinin işaretiyle, hem senevî, hem asrî, hem dehrî, kudretin mucizâtını ve rahmetin hedâyâsını hatırlatır.

Demek asıl vazife-i fıtrat ve esas-ı ubûdiyet ve kat'i borç olan farz namaz, şu vakitlerde lâıktır ve enseptir.